

езикъ, биле сж богумили. Такива сж били и бжлгаре-тѣ мохамедане въ неврокопско, драмско, сѣрско и другадѣ въ западна Македония, както ще се каже по-сѣтне. Прѣзъ 17-я вѣкъ много богумили станале католици. Както когато маджаре-тѣ бѣхж завладѣле видинска-та областъ богумили-тѣ биле, които всички се покатоличиле, така и сега, когато, по край дубровнишки-тѣ тжрговци въ нѣкои градове у Турско, надошле католически свещенници да проповѣдватъ, мнозина богумили се покатоличиле. И така, въ начало-то на 17-я вѣкъ въ Мизия вече имало и католически епископъ; той билъ бошнякъ и се именувалъ Петръ Солинатъ. Свещенници-тѣ биле бошняци и хжрвате, или дубровничане. Епископъ-тѣ се наричалъ *софийски*, ала сѣдалище то му било въ Чипоровецъ (Чипоровци, Кипровецъ), па и негови-тѣ наслѣдници, макаръ и да се наричале *софийски*, все въ тоя градъ сѣдѣле ⁽²⁷⁾. Епархия-та на софийския католически епископъ обземала цѣла дунавска Бжлгария, Влашко и западна Тракия. Тогава Чипоровецъ билъ промишленъ, тжрговски и богатъ градъ; въ него имало и много тжрговци католици отъ Дубровникъ (Рагуза); по тая причина, види се, и Чипоровецъ станалъ срѣдище на католичество-то и отъ тука то се разпространявало низъ Бжлгария. Подиръ смжртъ-та на Солината, за католически епископъ въ Срѣдецъ билъ назначенъ Илия Мариновичъ, бжлгаринъ отъ боярски родъ въ Чипоровецъ; въ негово врѣме и свещенници-тѣ биле бжлгаре, тоже отъ Чипоровецъ и отъ околни-тѣ села. Когато Илия Мариновичъ станалъ епископъ (1623 г.), въ срѣдецка-та, видинска-та и никополска-та области имало вече осемъ хиледи католици, а седемъ хиледи павликяне или богумили; само въ Чипоровецъ биле около 2200 католици, а до 2000 православни. Освѣнъ въ Чипоровецъ, имало вече католически храмове въ Срѣдецъ, Тжрново и въ други нѣкои мѣста. Въ Чипоровецъ имало и монастиръ. Богуслужение-то се изжвршвало на латински, ала проповѣди-тѣ въ храмове-тѣ всѣкога се казвале на бжлгарския езикъ. За свещеническо-то звание бжлгарчета-та се

(27) Тѣ имале сѣдалище-то си въ Чипоровецъ за да ги не задѣватъ турци-тѣ. Тогава Чипоровецъ билъ доста голѣмъ градецъ, макаръ сега и да е село съ около 360 домородства, все православни бжлгаре. Чипоровецъ билъ главния градъ на околни-тѣ села, които принадлежале на султанова-та майка. Жители-тѣ му имале извѣстни правдини, между които и тая, че биле освободени отъ плащание всѣкакви данжци, а пжкъ на турчинъ било забранено да пренощува въ града,